

A MI ÚJSÁG ? UNK

Általános Iskola Hantos

2002. november

Bábelőadás volt a kultúrházban 13-án

Újságunk a

támogatásával jelenik meg.

ELBESZÉLGETTÜNK

Milyen középiskolásnak lenni?

Az idén elballagó Rajkó Brigittával és Virág Orsolyával beszélgettek a hetedikes újságírók.

- *Milyen érzés középiskolásnak lenni?*

B: Kicsit rossz volt elszakadni innen, mert 8 évig jól éreztük itt magunkat.

O: Én is ugyanazt tudom mondani, mert családiasabb volt a légkör, régóta ismertük egymást, beleértve a tanárokat is. Most meg ki kell még ismernünk mindenkit, és annyira nem foglalkoznak velünk külön.

- *Mi volt idáig a legjobb élményetek?*

O: Az első nap. Megismerkedni annyi mindenkivel. Olyan nagy élmény két hónap alatt még nem történhetett.

B: Nekem is, amikor a koleszba mentünk, az első nap.

- *Orsi, hamar otthagytad a kollégiumot, mi volt az oka?*

O: Nem tudom, nekem nem tetszett. Mindjárt ahogy bementem, ki akartam jönni. Sokan kérdezték már, de nem tudtam megmondani. Az egész olyan rossz volt. Meg az is számított, hogy könnyen tudok bejárós is lenni. A szobatársaim aranyosak voltak, velük semmi bajom nem volt. Haza akartam jönni.

B: Nekem jó. Szeretem a szobatársaimat, jók a tanárok is. Csak tanulni nem tudok olyan könnyen, mert csöndben kell lenni. Rengeteg szakkör van, a kaja túrhető. Kevés a kimenő.

- *Többet kell tanulni, mint itt általános iskolában?*

O: Sokkal többet, talán háromszorosát, négyszeresét. Készüljetez föl. Én azt hittem, hogy hú, de milyen jó, mert ők már nagyok, meg elmehetnek. De nincs semmi szabadidőm, mert ahogy végzek az iskolával, rohanok ki a buszra, otthon rögtön tanulok. Csak a hétvége van pihenni. és az nem sok.

B: Itt csak az alapokat tanuljuk meg, ott már bővebben kell mindent. Nehéz, de azért jó.

O: Az a baj, hogy minden órán új anyagot veszünk. Végül is nem baj, csak nehéz így.

B: A tanárok elvárják, hogy mindenből legyél kitűnő, de ez nem megy. Nem veszik figyelembe, hogy a másikinál is ugyanúgy kell teljesíteni. Hát majd lesz valami.

- *Milyenek az osztálytársak?*

B: Aranyosak, csak még nem nagyon illeszkedtem be. De már kezdek!

O: Az én osztálytársaim zömmel nagyon jók, egyet-kettőt már kiismertem, akik nem annyira, de mindenkivel jóban vagyok. Csak nem mindenkihez közeledem egyformán. Nagyon másak is vannak, például a fehérváriak. Túl okosnak képzelik magukat, mert ők fehérvári iskolába jártak. Nem egyformák, de van, aki egyfolytában henceg. Ők olyan szabadok, túlságosan kinyílnak mindenki előtt. Ma például olyan dologról beszélt az egész iskola, ami egy lánynak a saját dolga. Ők kibeszélik egymást. Én bennük nem bíznék meg. Azért vannak köztük jó fejek. A vidékiek csendesebbek, aranyosabbak, normálisabbak.

B: Inkább lányokkal barátkozom, de mivel 7 lány mellett 26 fiú van az osztályban, az évfolyamtársaimmal és idősebbekkel is összeismerkedtem. Mindenkit kedvelek az osztályból, mindenkire lehet támaszkodni, és jó a hangulat.

- *A tanárokkal milyen a kapcsolat?*

B: Jó. A tesitanár nem, arról inkább nem beszélek. De amúgy aranyosak. Van egy tanárnő, kémiát és fizikát tanít, ő nagyon jó fej, fiatalosan viselkedik.

O: A mi tesitanárunk megért minket, tudja, hogy sokat kell tanulni, nem hajt agyon bennünket. A felméréseket persze meg kell csinálni, de a kötelező fél óra után játszani meg beszélgetni szoktunk. Vele sokat beszélgetünk. A matektanárom is aranyos. A többiek is, de ők nem

közelednek annyira hozzánk, mint az itteni tanárok. Itt ha egy dolgozatot elrontottunk, próbálták kideríteni, hogy mi volt az oka. Ott nem foglalkoznak ilyenekkel.

- *Azt mondják, hogy elsősnek lenni a legrosszabb.*

O: Ez így van. Másodikban már megismered a tanárokat, tudod, hogy ki mit vár el. Meg az elsősök a negyedikesektől is tartanak, a másodikosok már nem.

B: Negyedikesnek biztos rossz lesz, jön az érettségi.

O: Nyolcadikosnak lenni nagyon jó volt.

B: Addigra jól összerázódott az osztály, meg izgultunk is a felvételi miatt.

- *Új környezetben új barátokat szereztek. Nem félték, hogy a régiekkel megszűnik a kapcsolatokat?*

B: Ettől nem félek. Ha te annyira kedvelsz valakit, akkor később is találsz rá módot és időt, hogy találkozz, beszéljess vele. Szerintem a barátság megmarad örökre. Ez a legjobb dolog szerintem két ember között.

O: Meg most derül ki, hogy ki volt az ember igazi barátja, azzal tartod a kapcsolatot. A Brigivel többször találkozom, felhívom, írunk egymásnak. Szandrával, Emivel, Ágival is. Elég jóban voltunk, és ez megmaradt, meg szerintem meg is fog.

- *És mi van a fiúkkal? Láttátok őket azóta, mióta elmentetek?*

O: Persze, ők nagyon megváltoztak.

B: Őket nem érdeklik az ilyen dolgok, a tanulás meg főleg nem. Ők ott nagyon jól érzik magukat.

- *Nehéz volt az új iskolában megszokni?*

B: Igen. Eleinte, az első pár napban. Először nem találtam el az iskolában.

Elmész ebből a kis faluból, kis iskolából kis baráti körrel egy nagy iskolába, nagy városba sok ember közé. Ez rossz volt, de most már tetszik. Sok barátom van.

- *A tanárok érdeklődnek irántatok, mint a hantosiak?*

O: Abszolút nem. Azért vannak, akik próbálnak megismerni minket, de nem annyira, mint itt volt. Olyan sehol sem lesz, úgy hogy ezt használjátok ki. Mikor nekem mondták, azt gondoltam, hogy oké. De tényleg, majd ti is meglátjátok, mennyivel másabb ott. Van jó oldala is meg rossz is.

B: Nekem az a rossz, hogy mindig a tesómhoz hasonlítanak. Azt várják, hogy legalább olyan vagy még jobb tanuló legyek, mint ő.

- *Ti megváltoztatok?*

O: Nekem azt mondták, hogy igen, én nem vettem észre magamon.

B: A tesóm szerint sok tekintetben változtam, most együtt vagyunk a koleszban.

- *Nyíltabb lettél.*

O: Állítólag van, amiben megkomolyodtam, másban meg éppen nem.

B: Én sem. Visszafelé fejlődöm? Nem mindig figyelek oda, álmodozom.

- *Csalódtatok valamiben?*

O: Nem. Végül is az van, amire számítottam. Nagyon sokat kell tanulni, meg minden. De én ha tehetném, biztos visszajönnék.

B: Szabadidő nincs. Szerettem itt lenni, szeretek is.

- *Mi az, ami hiányzik?*

B: Minden, ahogy volt.

O: A tanárok, a szokások, a közösség, az összes diák, a Marika néni... Mindenkihez lehetett fordulni, bárkitől kérdezhettem, most meg csak az osztálytársaimat ismerem.

- *A tantárgyakkal hogy álltok?*

O: Mindenből kell tanulni. Én humán tagozaton vagyok, így az irodalom és a történelem nagyon nehéz, de matekból is azt követelik, amit a reális csoporttól. Minden órán új anyagot veszünk.

B: Nekem az okoz gondot, hogy a szakmai tárgyak inkább a fiúk érdeklődési körének felelnek meg. De azok is jók, csak fura.

- *Az osztály hangulata milyen?*

B: Jó. Egyfolytában röhögünk.

O: Mi is, doga előtt is.

- *Nincsenek bandák?*

O: De. Most már alakulnak.

B: Nálunk is, de összetart az osztály.

O: Vannak, akik csak bizonyos emberekkel állnak szóba. Én próbálok mindenkit megismerni, de van, aki nem akar. Abban azért van jó is, hogy „bandák”-ra osztódunk, mert abból lesznek a nagy barátságok. Mindenkiel nem lehet nagyon jóban az ember.

- *Hogyan lehet készülni a középiskolára?*

B: Itt meg kell tanulni az alapokat, mert ott már csak építenek rá! Ha nem tudjátok, nagyon nehéz lesz. Sokat kell tanulni, sokkal többet.

O: Ha a Tópartiba akartok jönni, akkor mindent tanulni kell. Ne legyen olyan, hogy valamit kihagytok.

B: Amit feladtak, akkor tanuljátok meg frissen. De ha figyeltek órán, megpróbálhatjátok felidézni, amit hallottatok, akkor már nagyjából tudjátok is, nem kell okvetlenül magolni.

O: Ha pályaválasztás előtt álltok, hallgassátok meg, hogy mit mondanak a tanárok, mert ők ismernek benneteket, mire vagytok képesek. Fogadjátok meg a tanácsokat, mert ha túl nehéz iskolákat választotok, esetleg nem vesznek fel sehova, ha gyengét, akkor meg bánni fogjátok egy idő után.

B: Nagyon meg kell gondolni, hogy mi akarsz lenni. Ha nem szereted a munkádat, undorral tanulsz, úgy meg nem megy, és akkor nem tudod még azt se. Ha nem akarod még elkötelezni magad, menj gimnáziumba. Érettségi nélkül nem nagyon lehet tovább lépni, azzal se nagyon, utána még kell egy-két évig tanulni.

- *Van valami elképzelésed a jövőről?*

B: Azt tudom, hogy az érettségit meg akarom szerezni, utána két évig tanulom a magasépítő szakot, vagy jelentkezem a műszaki egyetemre. Szeretnék több mindent megtanulni, mert akkor több lehetőségem van állást szerezni. Ez olyan kihívás is az élettől, izgalmas.

(Befut Kotroczó Szabina is, aki Dunaújvárosban tanul rendvédelmi szakközépiskolában.)

- *Te mit tudsz nekünk a középiskoláról mondani?*

Sz: Elég nehéz az iskola, sok a fiú, és durvák. A tanárok elég jók, de szigorúak. Sportban nagy az elvárás. Sokat és nehezeket kell gyakorolni, mindenféle versenyre járunk. Önvédelmet is tanulunk. Van korrepetálás, de sokat kell tanulni. Figyelni kell az órán, mert nem a könyv szerint haladunk. Amit itt tanultunk, az jó, az alap megvan, év elején felméréseket írtunk. Most már új dolgokat tanulunk. Sok szakkör van, arra is járni kell, még az énekkar is kötelező. Tanuljatok sokat, mert nagyon nehéz lesz. Figyeljétek órán, mert különben lemaradtok. Az osztálynak még össze kell rázódnia, ahhoz idő kell. Szabadidő szinte alig van. Hétfvégén meg pótolni kell azt, ami valamiért kimaradt. Azt tudom mondani, hogy tanuljatok sokat.

Takács Angelika
Nem bántam meg

Mindig rajongtam az állatokért. Gyakran volt egyszerre több is. A kutyáim, macskáim mellett később nyulaim, no meg pintyeim is lettek.

A szüleimnek már az idegeire mentem, mert nem tűrtem, hogy be legyenek

zárva, így hát szabadon mozogtak a házban, nem ritkán galibát okozva. Míg meg nem tanulták a rendet, szegény anyukámék vagyionokat költöttek aszpirinre. Tehát természetes volt, hogy újabb szerzemény szóba sem jöhetett nálunk.

Rendben is volt minden, míg egy nap meg nem pillantottam őt. Elhagyatott és végtelenül szomorú volt. Biztosan kitették. Felénk, a falu szélén sajnos gyakran előfordul. Ez a szegény kis tacsó is csak a sors áldozata volt. Vagyis az embereké. Mert az állatok sohasem hibásak, nem ők, akik felelőtlenek és önzőek. Rossz látni a szenvedést. Ezen a napon mégis elmentem mellette. Tudtam, hozzánk nem jöhet, a kutyáim elmarnák. Úgy gondoltam, inkább elfelejtem. Talán befogadják, vagy elüti egy autó, és megszabadul a szenvedéseitől.

Ez most más volt. Hetekig járkált fel-alá és várt. Később megtudtam, még egy kockás papír is volt a nyakában. Akkor megbizonyosodtam róla, hogy nagyon szerették, csak a gazdája rákényszerült az elhagyására. Éreztem, segítenem kell rajta. Ismertem egy bácsit, aki egyedül éldegélt, és biztos örült volna, ha valaki megtöri a magányát. Hamar igaz barátok lettek. Együtt járták az utcát. Az öreg füttyentgetett, a kutyus meg tücsköt vadászott neki. Egy fiatal családnak is nagyon a szívéhez nőtt. Gyakran etették meg finom falatokkal, a gyerekek pedig játszótársukká fogadták. Láttam, hogy teljes a boldogság.

Korai volt a nyugalom, mert egy este szegényt elütötte az autó. Hallottam mindent a szobámból. Ki se mertem menni, apukám hozta a hírt: még él, de valószínű, nem éri meg a reggelt. A hátsó felét nem is tudja mozgatni.

Összetört bennem mindent. Úgy éreztem, felesleges volt minden tettem. Ha akkor nem foglalkozom vele, most nem lennék ilyen elkeseredett. Próbáltam elfelejteni.

Egy hét múlva hazafelé tartottam, mikor szembejött velem az utcán a bácsi. Füttyentgetett, amire igencsak kikerekedett a szemem, hát még mikor előbukkant a tacsó a bokorból! Még egy kicsit sántított, de ugyanolyan virgonc volt, mint régen. Ő csak jött felém csaholva, én meg álltam és megöleltem. Egy kicsit olyan volt ez a találkozás, mint a filmekben szokott.

Sohase bánom meg, ha egy állatot a szívembe zárok, de ha elvesztem őket, az nagyon fáj.

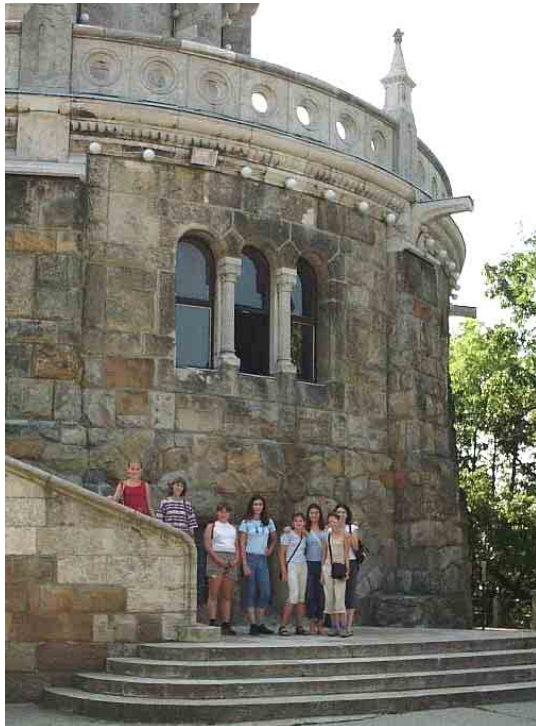
A Váci utca és az Erzsébet tér

A kommunikációs szakkör tagjaival felutaztunk Budapestre, hogy megnézzük az ott lévő híres tereket, épületeket, utcákat. A Váci utcán rengeteg ember volt, és sok-sok kirakat. Ezüst, arany nyakláncokat, karkötőket, órákat láttunk, több tízezer forint értékben. A nagy nézelődésben az egyik utcakanyarban megpillantottunk egy fiút, aki éppen zsonglörködött két lángholó végű pálcával. Egy kicsit elidőztünk, mert látványos volt. Aztán tovább ballagtunk, és kiértünk az Erzsébet térre. Rengeteg ember ült a padokon és a lépcsőkön. A meleg nap után a víz csobogása kellemes zene volt fülünknek. Szökőkutak, vízesés csillogtak a lámpafényben. Meztláb ugrándoztunk a vízből kiálló köveken és márványlépcsőkön. Maradtunk volna még, de tíz óra felé járt az idő, a szállásra kellett mennünk.

Hangyál Angéla 7. o.

A libegőzés

A pesti kirándulás alkalmával ellátogattunk a János-hegyi Libegőhöz. Először igen bonyolult szerkezetnek tűnt. Az ülés egy hosszú, vastag és erős kötélen függve kellemes tempóval vitt minket felfelé a magasba. Először reszkettünk, és aki ezt írta, enyhén hisztizett egyet felszálás előtt, alig tudták felkönyörögni a többiek. Aztán elindult az egyik pár a magas hegyre, élvezve a levegőben lógást. Aztán mi következünk. Először a társam mögé bújtam, nem mertem lenézni. De győzött a kíváncsiság. A kilátás gyönyörű volt. Lassan elénk tárult egész Budapest. A Duna szalagja mellett magasodtak az Országház csipkézett tornyai, kitűnően láttuk a Budai várat és sok más híres épületet. Aztán felértünk a hegyre. Még gyakorolni kellett egy kicsit, vagy-is inkább mászni, olyan meredek volt az út az Erzsébet-kilátóig. Annak a tetejéről körbenézhattük az egész Budai-hegységet és Pest messzeségbe vesző síkságát. Visszafelé már örömmel szálltunk a Libegőre. Mialatt a tájban gyönyörködünk, és szívtuk a csodálatosan tiszta friss levegőt, történ egy kis baj.

No nem kell aggódni, nem álltunk meg ki tudja hány méter magasban, nem esett le senki, csak valami. Egy papucs volt az áldozat. A gazdája nagyon szomorú lett. Visszament a barátnőjével megkeresni a bozótban. Egy órát biztosan vártunk rájuk, már azt hittük, el-vesztek ők is. Aztán visszalebegték a megtalált papucscsal együtt. Nem tudom, ki hogy érezte magát, de az biztos, hogy én még mentem volna pár kört!

Hajnal Edina 7. o.

Miért nem létezhethet a Téliapó?

(Csak felsősöknek!)

Nos, nézzük a tényeket:

A rénszarvasok egyik ismert faja sem képes repülni. Igaz, még körülbelül 300,000 élő sejt nem lett áthatóan tanulmányozva, ezek többsége azonban valamilyen baktérium. De ez nem zárja ki TELJESEN a repülő rénszarvasok létezését.

A világon 2 milliárd gyerek van (18 év alatti személy). A Téliapó nem látogatja meg a muzulmán, hindu, zsidó és buddhista gyerekeket, ami ezt a számot 85%-kal csökkenti, tehát marad 378 millió gyerek. Háztartásonként átlagosan 3,5 gyerek van, ami 91,8 millió házat jelent. Tételezzük fel, hogy lakásonként legalább 1 jó gyerek van.

Téliapónak, a különböző időzónák, és a Föld forgása miatt 31 órája van, hogy az ajándékokat szétossza, feltételezve, hogy Keletről Nyugat felé halad (ami logikus). Ez másodpercenként 822,6 lakást jelent. Tehát lakásonként 1/1000 másodperce van arra, hogy megálljon, kiszálljon a szánból, leugorjon a kéményen, lerakja az ajándékokat, a kéményen visszamásszon, beszálljon a szánba, és a következő házhoz menjen. Ha feltételezzük, hogy a 91,8 millió háztartás a világ különböző részein található, akkor az háztartásonként 0,78 mérföldet, összesen 75,5 millió mérföldet jelent. Ekkor még nem számoltuk bele azt, amit 31 óránként egyszer mindenképpen csinál mindenki, valamint az étkezést, stb.

Ez 650 mérföld/másodperces sebességet követel, ami a hangsebesség 3000-szerese. Összehasonlításképpen, a leggyorsabb ember által készített jármű, az Ulysses űrszonda mindössze 27,4 mérföldet tett meg másodpercenként. Egy hagyományos rénszarvas legjobb esetben is csak 15 mérföldet képes futni óránként.

A játékok súlya egy újabb érdekes eredményhez vezet. Ha minden gyerek csak egy közepes méretű lego csomagot kap (1 kg), az 321.300 tonnát jelent, és akkor még nem számoltuk Téliapót, aki az állítások szerint igencsak túlsúlyos. A földön egy hagyományos rénszarvas maximum 150 kg-t képes húzni. Feltételezve, hogy a "repülő rénszarvasok" ennél ügyesebbek, és tízszer ennyit bírnak el, akkor is 214.200 rénszarvasra van szükség, nem pedig 6-8-ra, ahogyan azt a szemtanúk állítják. A sok rénszarvas persze tovább növeli a szán súlyát, ami most már 353.430 tonna. Megintcsak összehasonlításként: ez a Queen Elizabeth hajó súlyának négyszerese.

Egy 353.000 tonna súlyú test 650 mérföld/óra sebesség mellett óriási légellenállásba ütközik, ami felizzítja a szarvasokat, mint ahogyan a Föld légkörébe lépő űrhajó is felizzik. Szarvasonként 14,3 quintillió Joul/mp energia szabadul fel, ami a szarvasokat és a szánt azonnal lángba borítja, és az egész fogat 4,26 ezredmásodperc alatt megsemmisül.

Röviden: ha valaha létezett is Téliapó, most már biztos nem él.

(Forrás: Booster magazin, 1. szám)

Régen a nyári munkák befejeztével, ahogy az első fagyok beköszöntöttek, az emberek egyre inkább beszorultak kuckóikba. Ilyenkor több idejük jutott a hitük, eszméik ápolgatására, és sok mindenben természetfeletti erőt láttak. Néhány kedves babonát és tanulságos mesét kiemeltünk, amit bár most sokan talán kinevettek, egykor nagyon komolyan vettek..

Apró babonák

Bal lábbal kelni az ágyból, jó fogfájás ellen.

Ha jobb szem viszket, bánat, a bal örömet jelent.

Ha viszket a háta az embernek, verést kap, ugyanazt jelenti a nőknek, ha leoldódik az alsószoknyájuk.

Ha kiömlik a paprika, veszekedés lesz.

Ha kés vagy olló estében megáll a padlóban, váratlan vendég jön.

Gyerekes háznál le kell ülni a vendégnek, mert elviszi az álmot.

Ha a kisgyermeket valaki szemmel megveri, tüzes szemet kell egy pohár vízbe tenni.

Ha a pók este leereszkedik valakire, az szerencsét jelent.

Aki halva látja magát, az mátka lesz.

Terhes asszony ne nézzen be halottasház ablakán, mert néma lesz a gyerek.

Nem jó tehenet vajúadásában nézni, mert elapad a teje.

Az orvosságot nem szabad megköszönni, mert nem használ.

Pappal találkozni szerencsétlenség, kéményseprővel szerencse.

Vadásznak, halásznak és kártyásnak nem szabad szerencsét kívánni, mert az ellenkezője teljesül.

A RAJONGÓK

A vallásos babonák sok embert már a tébolyodáshoz, az örültekházába vittek. De milliókra megy azoknak a száma, akik megállottak a lelki betegség feleútján, s mint hülyék tengődnek a nép irgalmán.

A tébolydákban mindig látni oly szerencsétleneket, akik magukat pápának vagy Jézusnak, Máriának? Megváltónak vagy Istennek képzelik. A világot akarják rendszerint elpusztítani vagy megváltani. Csodákról beszélnek, Amelyeket ők végeztek, mások meg a mennyek országáról-ahol gyakran járnak. A múlt század közepén egy szerencsétlen a saját fiának nyakát vágta el, mint a bibliában akarta Ábrahám fiát az Istennek áldozni.

Szerencsétlenek, akik minden sekélységben már csodát látnak. Istenes dolgokról, vallásról, hitről beszélnek folyton, mennybéli intelmeket hallanak állandóan,

önmagukat kiválasztottnak képzelik. Hetekig éheznek, letépi magukról a ruhát, mert Isten így parancsolta nekik.

Van köztük olyan, aki az ördögtől megszállottnak képzei magát. És ezeket nem lehet soha rögeszméjükből kigyógyítani.

A szabadságharc leveretése után-amikor az ország a legkeserűbb megpróbáltatásoknak volt kitéve - egy egész csomó ilyen vallásos vezeklő volt, aki az ország bűneiért vezekelt. Ilyenek voltak: a t-i meztelen asszony, a híres topáni éhező takács, és különösen nagy híre volt a szegedi ördögös lánynak. A t-i meztelen asszony húsz évig feküdt egy szalmazsákon, pokróccal letakarva, a falu végén roskadozó házban, és az ura mutogatta az odazarándoklóknak egy kis pénzért, kegyes adományért-így szebben hangzik – feleségét, akinek teste húsz év óta nem tűri a ruhát. Míg aztán a csendbiztos bekísérte mind a kettőt a vármegyeházára, de akkor már tűrte az asszony, hogy felöltöztessék.

A topáni éhező takács, mikor a mestersége befagyott, beállt búcsúvezetőnek. Aztán úgy beletanult a csodákba, hogy végül rajta is kiütött a szent élet.

Panaszkodni kezdett, hogy nem ízlik neki se étel, se ital, a jó emberek próbálták felingerelni elpetyhüdt ínyét, de a takács csak nem akart enni. Persze, a dolognak híre ment, jöttek mindenfelől emberek ízletesebbnél ízletesebb ételekkel, de a takácson nem segített semmi. Csak ült a házában, és kis szentképeket ajándékozott látogatóinak emlékébe. Cserébe persze szívesen vette, ha néhány forintot dobtak a mellette álló perselybe.

Egy csúnya, esős, őszi napon, amikor nem is gondolt rá, hogy búcsúsok kereshetnék föl, szörnyen leitta magát.

Mikor aztán jöttek a búcsúsok, úgy találták tökrészezen. Így lett vége az éhező csodának, aki a világ bűneiért vezekelt.

A szegedi ördögös lány, az már vallási mániákus volt. Vallási őrjöngő volt, és ezen kívül még a nehézség is gyötörte. Persze, a jámbor emberek azt hitték, hogy az ördög szállta meg.

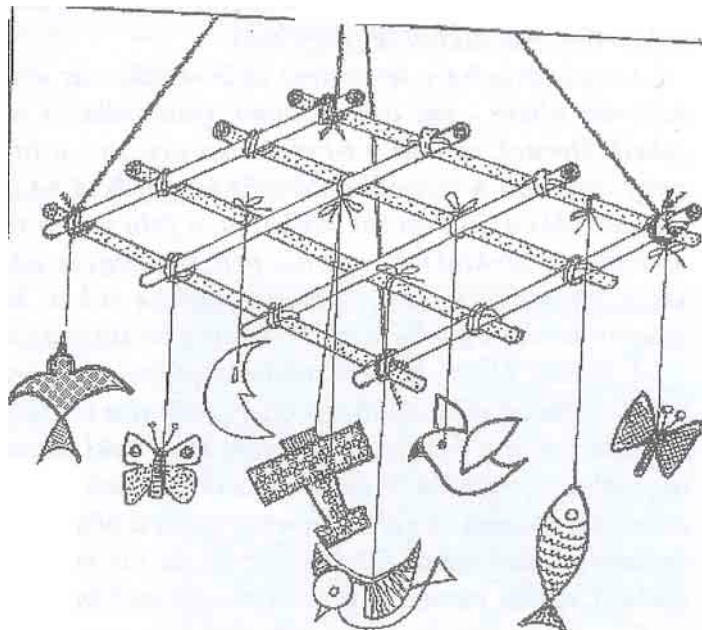

Már kislány korában istenes Katuskának hívták. Folyton a templomban tartózkodott. Aztán a sok ájtatoskodással a lány meg a szülei a nehézkört gondolták gyógyítani, persze minden siker nélkül. Órákig hevert néha önkívületben, ilyenkor sírt, imádkozott, káromkodott. A baj mindig jobban úrrá lett rajta, s ekkor a lánynak egy csodacsengetyűt kerítettek, amelyet Rómából hoztak a pápa áldásával, az ezután, ha rohama volt, ezzel a csengővel csengettek. Ebből a babonások olyan nagy esetet csináltak, hogy hetedhét vármegyéből jöttek az istenes asszonyok, hogy segítsenek a baján, mert az orvost nem engedte magához.

Magukkal cipelték minden búcsúra, míg aztán nyoma veszett.

ÜGYESKEDJ!

Hosszú téli estéken az egész családnak ad elfoglaltságot a nagy, hurkapálcából összeállított örökmozgó elkészítése. A rajta libegő madarak, pillangók, repülőhalak, hullócsillagok, virágok, repülőgépek készítéséből mindenki kiveheti a részét. Maga a váz szilárd. A hurkapálcákat a találkozási pontoknál cérnával többszörösen áthurkolva kell szilárdan egymáshoz rögzíteni. A kész alkotást a négy sarkára erősített vastagabb zsineggel akaszthatjuk fel. Ajánlatos a négy zsinogszálat összefogni és úgy megcsomózni, hogy biztos legyen az egyensúlyi helyzet. A függesztékeket a megfelelő pontokra hurkolhatjuk. Karácsony táján csillogó díszek, tobozok is lebeghetnek rajta.

MI TÖRTÉNT NOVEMBERBEN?

- 2-án, 1974-ben megszületett Polgár Zsófia, sakkozó.
- 3-án, 1825-ben. Széchenyi István gróf birtokainak egyévi jövedelmét ajánlja fel a Magyar Tudományos Akadémia megalapítására.
- 5-én, 1921-ben Czifra György zongoraművész született.
- 6-án, 1947-ben Magyarországot felveszik az UNESCO tagjai sorába.
- 8-án, 1895-ben Röntgen felfedezi az X- avagy a röntgensugarat
- 11-én, 1981-ben a magyar rendőrség az Interpol tagja lesz.
- 16-án, 1608-ban a pozsonyi országgyűlés királlyá választja Mátyás főherceget.
- 17-én 1869-ben megnyitják a Szezei-csatornát.
- 19-én, 1969-ben Pelé 1000. gólját lövi a Maracana stadionban.
- 20-án, 1926-ban megnyitják a budapesti Városligetben a műjégpályát.
- 21-én, 1849-ben átadják a forgalomnak a Lánchidat, 1964-ben e napon az Erzsébet hidat.
- 22-én, 1877-ben megszületett Ady Endre.
- 25-én, 1953-ban a magyar labdarúgó válogatott Londonban, a Wembley stadionban 6:3 arányú győzelmet aratott az angol csapat felett (az "évszázad mérkőzése").
- 28-án, 1887-ben Budapesten megindul az első villamos próbajárata.
- 30-án, 1902-ben született Kovács Margit keramikus és szobrász.

SPORT (SZELLEMI)

A sakkverseny győztesei

1-2. Horváth Evelin, Kovács Bálint

3.-4. o. Horváth Hajnalka, Újfalusi Krisztián

5.-6. o. Ossik Anett
Ossik Árpád

7.-8. o. Hangyál Angéla
Ossik Attila

Nemzetiségeink, szomszédaink találós kérdéseiből

Melyik
emberben
nincs csont?
(A hóemberben)

Csak a tiéd,
mégis mások
használják
többet.
(A neved)

Nyáron mindig bundában,
télen mindig pucéran.
(Gesztyve)

Nyakam engemet tart,
fejem másokat tart.
(Gomb)

Mire nem süt a nap soha?
(Az árnyékra)

Melyik hónapban van 28 nap?
(Mindegyikben)

Se ecsetje, de festéke,
Aranyszínt ken a levélre.
(Az ősz)

Melyik a legkisebb hal?
(Amelyiknek a feje
a farkától
legközelebb van)

Mi feketébb a hollónál?
(A tolla)

VICCEK

-Anyu, kimehetek játszani?

-Ki!

-Hát én!

-Mi az, fekete és sok fehér levele van?

-?

-Néger postás

-Mit mond a futballbíró az üzenetrögzítőjére?

-?

-A sípszó után hagyjon üzenetet.

-Kik laknak a szódavízben?

-Hát Buborékok

-Honnan tudja a vak ejtőernyős, hogy közeledik a föld?

-Lazul a kutya pórása

-Miért nincs a rendőrnek zsebszámológépe?

-Mert már fejből tudja, hogy hány zsebe van.

-Hogy hívják a hülye pincért?

-Éttermi fogyatékos

-Hogy hívják a cigányok börtönőret?

-Aromazáró.

-Milyen a szelíd Kannibál?

-A tenyeredből eszik.

-Melyik a leghosszabb evőeszköz?

-Az infúzió.

Kiadja a Hantosi Általános Iskola. Hantos, Köztársaság tér 3. 2434
Felelős szerkesztő: Gyömörei Barnáné Eng. sz.: 2.2.4./1338/2001.